

κατεκλίθη. Ἄχρι τῆς πρωΐας ἐξηκολούθησε βηματίζων ἐν τῇ οἰκίᾳ, κλαίων, στεναάζων, ἀνοίγων καὶ κλείων τὰ ἐρμάρια. Τώρα εἰσέρχεται εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ υἱοῦ του, σοβαρῶς, ἐνδεδυμένος ὡς διὰ ταξιδίου, πλατύγυρον πῖλον φορῶν ἐπὶ κεφαλῆς, καὶ στερρὸν κρατῶν ὄρεινου βάκτρον, σιδηροῦν εἰς τὸ ἄκρον. Προχωρεῖ εὐθὺς πρὸς τὴν κλίνην.

— Ἐλα! Ἐπάνω! . . . σήκω!

Ὁ υἱὸς του τεταραχμένος πειρᾶται ν' ἀναλάβῃ τὴν στολὴν τοῦ ζουάβου.

— Ὅχι αὐτὰ . . . εἶπεν ὁ πατὴρ αὐστηρῶς.

Ἡ δὲ μήτηρ μετὰ δειλίας:

— Μὰ δὲν ἔχει ἄλλα ρούχα, Λώρη μου.

— Δὸς του τὰ δικά μου . . . Ἐμένα δὲν μοῦ χρειάζονται πλειά.

Ἐνῶ ἐνδύεται ὁ υἱός, ὁ Λώρης διπλόνει ἐπιμελῶς τὴν στολὴν τοῦ ζουάβου, τὸ μικρὸ ἀντερὶ, τὸ πλατὺ κόκκινο βρακὶ καὶ ἀποτελέσας τὸ δέμα ἀναρτᾷ ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ του τὴν ἐκ λευκοσιδήρου στενήν θήκην, ἐν ἣ περιέχεται τὸ φύλλον πορείας.

— Τώρα ἄς καταβουῖμε κάτω, εἶπε, καὶ οἱ τρεῖς κατέβησαν εἰς τὸ σιδηρουργεῖον οὐδὲν εἰπόντες . . . Ὁ φυσητὴρ ἀναπνέει βαρῶς· πάντες εἶνε εἰς τὸ ἔργον. Ἐπαναβλέπων τὸ σιδηρουργεῖον ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον τοσάκις ἀνελογίσθη ἐκεῖ κάτω ἐν Ἀφρικῇ, ὁ ζουάβος ἀναμνησκαίεται τῶν παιδικῶν του χρόνων ὅτε ἔπαιζε ἐκεῖ μεταξὺ τῆς θερμότητος τῆς ὁδοῦ καὶ τῶν σπινθηρῶν τοῦ μεγάλου πυραύνου, αἵτινες ἀνεπήδων σπινθηροβόλοι ἐπὶ τῆς μαύρης ἀσθόλης. Σφοδρὰ δὲ συγκίνησις καταλαμβάνει αὐτόν, καὶ πόθος πρὸς αἴτησιν συγγνώμης τοῦ πατρὸς του, ἀλλ' ὑψώσας τοὺς ὀφθαλμοὺς συναντᾷ ἀδυσώπητον τὸ βλέμμα του.

Ἐπὶ τέλους ὁ σιδηρουργὸς ἀποφασίζει νὰ ὀμιλήσῃ.

— Παίδι, λέγει, νὰ τὸ ἀμμῶνι, νὰ τὰ σφουριά . . . ὅλα δικά σου εἶνε . . . Κι' αὐτὰ δικά σου, ἐπιλέγει δεικνύων τὸ κηπάριον ὕπερ διαφαίνεται εἰς τὸ βάθος πλήρης ἡλίου καὶ μελισσῶν διὰ μέσου τῶν καπνισμένων παραστάδων τῆς θύρας . . . Τὰ μελισσια, τ' ἀμπέλι, τὸ σπίτι, ὅλα δικά σου . . . Ἀφοῦ ἔθυσάσες τὴν τιμὴν σου γι' αὐτὰ τὰ πράγματα, φύλαγέ τα κἄν . . . Ἀπὸ τώρα σὺ εἶσαι ἀφέντης ἐδῶ μέσα. Ἐγὼ φεύγω . . . Χρῶστᾶς πέντε χρόνια 'ς τὴν Πατρίδα, πάγω νὰ τὰ πλερώσω γὼ γιὰ σένα! . . .

— Λώρη, Λώρη, ποῦ πᾶς; ἀναφωνεῖ ἡ δύστηνος γραῖα.

— Πατέρα! ἀναφωνεῖ ἰκετευτικῶς ὁ υἱός.

Ἄλλ' ὁ σιδηρουργὸς ἀπῆλθεν ἤδη, ταχέως βαδίζων, οὐδὲ στρέφων ὀπίσω τὴν κεφαλὴν.

Ἐν Σιδῆ-βέλ-Ἀβές, εἰς τὸ τρίτον σύνταγμα τῶν ζουάβων ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν εὐρίσκειται κατα-

τεταγμένος ἑβελοντῆς πεντήκοντα πέντε ἐτῶν.
(Alphonse Daudet)

Α. Π. Κ.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἵπάλληλος ἐμπορικῶ φέρει βαρὺν λογαριασμὸν εἰς τὴν Κυρίαν Ν* διὰ νὰ πληρωθῇ.

— Καὶ πῶς, λέγει ἡ Κυρία ἐξετάζουσα αὐτόν, δὲν ἔχετε λάβει τίποτε!

— Μὲ συγχωρεῖτε, Κυρία, ἔλαβα προχθὲς μόνον ἓνα μ.π.ά.τ.σ.ο ἀπὸ τὸν Κύριον, γιὰ τὸ ἐπαρουσίασα τὸν λογαριασμὸν νὰ μᾶς πληρώσῃ!

* *

Ὁ Ἄγαθόπουλος εἶνε ὑπηρετῆς. Προχθὲς φέρει εἰς τὸν κύριόν του ζεῦγος ὑποδημάτων, ὅπως διόλου ἀνομοίων.

— Τί υποδήματ' αὐτὰ μούφερες ἐδῶ; λέγει ὁ κύριος· δὲν βλέπεις, καυμένη, πῶς εἶνε ἀταίριαστα;

— Τὸ βλέπω, ἀφέντη· μὰ κι' ἐγὼ δὲν ἔξερω τί συμβαίνει; δὲν εἶνε μόνον αὐτὰ ποῦ εἶνε ἀταίριαστα· κχι τὸ ἄλλο ζευγάρι ποῦ ἔχω ἔξω κι' ἐκεῖνα ἔτσι εἶνε, τὸ ἓνα διαφορετικὸ ἀπὸ τὸ ἄλλο! . . .

* *

— Ἀλέκο, κύτταξε μὴ βγῆς ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα, νὰ μὴ σὲ κτυπήσῃ καμμιά ἀμαξά, ἔλεγεν ἡ κυρία Δ* εἰς τὸν μικρὸν υἱὸν τῆς.

— Ἐννοιά σου, μαμά, θὰ καθήσω ἐδῶ εἰς τὴν αὐλή. Μετὰ τινα λεπτὰ ἡ κυρία βλέπει τὸν μικρὸν ἀντάρτην παίζοντα εἰς τὸν δρόμον.

— Ἀλέκο, δὲν σοῦ εἶπα νὰ μὴ βγῆς ἔξω ἀπ' τὴν πόρτα; τοῦ φωνάζει μὲ θυμὸν ἡ μητέρα.

— Μὰ δὲ δ'γῆκα ἀπ' τὴν πόρτα, μαμά, ἐπήδησα ἀπ' τὸν τοῖχον τῆς αὐλῆς!

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Τὴν ἀρίστην πολιτείαν δυνάμεθα νὰ γνωρίσωμεν καθ' ὃν τρόπον καὶ τὴν ἀρίστην γυναῖκα — ἐκ τοῦ ὅτι οὐδεὶς ὀμιλεῖ περὶ αὐτῆς.

Ὁ χειρότερος δοῦλος δὲν εἶνε ὁ ὑποτασσόμενος εἰς δεσπότην, ἀλλ' ὁ υποκείμενος εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἀμάθειαν, τὸν ἴδιον ἐγωϊσμὸν καὶ τὴν ἰδίαν πονηρίαν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ μεγίστη σιδηροδρομικὴ ἑταιρία τοῦ κόσμου εἶνε ἡ τῶν σιδηροδρόμων τῆς Πενσυλβανίας ἐν Ἀμερικῇ, εἰσπράξασα κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος 537 ἑκατομμύρια φράγκων. Ἐν Ἀγγλίᾳ ἡ « Ἐταιρία τοῦ Λονδίνου καὶ τῶν βορειοδυτικῶν ἐπαρχιῶν » εἰσέπραξε 300 ἑκατομμύρια, ἐν Γαλλίᾳ δὲ ἡ « Ἐταιρία Παρισίων Λυῶνος καὶ Μεσογείου » 350 ἑκατομμύρια.

Κατὰ τὴν γενομένην τελευταίαν ἀπογραφὴν ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπάρχουσι ἐν τῇ χώρᾳ ταῦτη ἱερεῖς τῶν διαφό-

ρων θρησκευμάτων 35,325, δικασταὶ καὶ δικηγόροι 17,386, ἰατροὶ 22,936, καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι 171,831, ὑποκριταὶ θεάτρων 4,565, φωτογράφοι 6, 661.

Οἱ κάτοικοι τῆς Γῆς τοῦ Πυρός. Ὁ δόκτωρ Hyades, ἰατρός τοῦ γαλλικοῦ ναυτικοῦ, ἐπεφορτίσθη ὡς μέλος τῆς εἰς τὸ ἀκρωτήριο Χὸν ἀποστολῆς, ὅπως προβῆ εἰς παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν κατοίκων τῆς χώρας ἐκείνης. Ἡ ἐκθεσις ἦν ὑπέβαλεν ἐσχάτως εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν ἐπιστημῶν, περιέριξε σπουδαιότατην μελέτην περὶ τῶν ἠθῶν τῶν ἰθαγενῶν τῆς ἐρήμου ἐκείνης χώρας. Καθ' ἐκάστην μίαν ἢ δύο οἰκογένειαι αὐτῶν μετέβαινον εἰς ἐπίσκεψιν τῶν μελῶν τῆς ἀποστολῆς, δεικνύοντες ζωνρότατον ἐνδιαφέρον δι' ὅσα περὶ αὐτοὺς ἐβλεπον τελούμενα. Ὁ κ. Hyades ἠδυνήθη νὰ προβῆ εἰς πολλὰς ἀνθρωπολογικὰς ἐρεῦνας, λαμβάνων σχεδιογραφήματα καὶ φωτογραφίας. Ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες προσεφέροντο ευχαρίστως εἰς πᾶσαν αὐτοῦ ἐρευναν. Οἱ κατοικοῦντες ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ διάφοροι λαοὶ ἔχουσι τὴν αὐτὴν γλῶσσαν, ἥτις ὁμοῦς πρὸς οὐδεμίαν τῶν γνωστῶν συγγενεῦει. Ἡ ἀριθμησις αὐτῶν δὲν ὑπερβαίνει τὸν ἀριθμὸν 3, πέραν τοῦ ὁποίου μεταχειρίζονται τὰς λέξεις: διάφορα, πολλὰ, ὅπως φανερώσουσι τὴν ἰδέαν τοῦ ἀριθμοῦ. Ὁ στολισμὸς αὐτῶν ἔγκειται εἰς λευκὸν καὶ ἐρυθρὸν χρωματισμὸν τοῦ τε προσώπου καὶ τῆς κόμης. Ἡ δεξιὰ το στήθια δὲν εἶνε παρ' αὐτοὺς συνήθης. Τὰ κοσμήματα τῶν εἶνε περιδέραια ἐξ ὀστράκων ἢ ὀστέων πτηνῶν, ἐκ λωρίδος δερμάτων, ἀντὶ βραχιονίων. Αἱ γυναῖκες, φιλάρεσκοι ὡς πανταχοῦ, φέρουσι πλεῖονα ἢ οἱ ἄνδρες κοσμήματα. Ὁ ἱματισμὸς αὐτῶν συνίσταται εἰς ἀπλοῦν δέρμα φώκης ἢ ἐνυδρίδος, ἐρριμμένον ἀπὸ τῶν ὤμων καὶ δεδεμένον κατὰ τὸν λαιμόν. Οἱ κάτοικοι εἶνε γενικῶς φαῖδροι, εὐθυμοὶ, ἄστατοι, ἀλλὰ μᾶλλον κρυφίνους, οὐδὲν δὲ μουσικὸν ὄργανον ἔχουσι. Ἡ τροφὴ αὐτῶν συνίσταται ἐκ κρέατος φαλαίνης, φώκης, θαλασσίων πτηνῶν, συνθέτερον δὲ ἐξ ἰχθύων, θαλασσίων ἐχίνων καὶ ὀστράκων. Τοὺς ἰχθύς καὶ τὸ θήραμα τρώγουσιν ἡμιεψημένα, πίνουσι δὲ καθαρὸν ὕδωρ. Τὴν ἀλειάν μετέρχονται ἀποκλειστικῶς αἱ γυναῖκες, ἐπίσης καὶ τὴν συλλογὴν τῶν ὀστράκων, καὶ τὴν κατασκευὴν τῶν καλάθων καὶ λεπτῶν σχοινίων ἐξ ἰνῶν δένδρων καὶ νεύρων φαλαίνης. Νεκρικός τελετὰς δὲν ἔχουσι. Θάπτουσι τὰ πτώματα παρὰ τὰς κατοικίας τῶν εἰς λάκκους ἀβαθεῖς καὶ βραδύτερον καίουσι τὰ ὀσά. Ἐξ ὧν δὲ οἱ γάλλοι ἀπεσταλμένοι εἶδον κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐκεῖ διαμονῆς τῶν, συμπεραίνουσιν ὅτι οἱ λαοὶ ἐκεῖνοι οὐδεμίαν ἔχουσιν ἐξωτερικὴν λατρείαν.

Συνέπειαι τῆς τομῆς τοῦ Σουεζεῖου Ἰσθμοῦ. — Τὸ μεταξὺ τῶν Ἰνδιῶν καὶ Εὐρώπης ἐμπόριον ἐδιπλασιάσθη ἀπὸ τῆς τομῆς τοῦ Ἰσθμοῦ, ἥτοι ἀπὸ δεκατριῶν ἑτῶν. Πρὸ αὐτῆς ὑπῆρχον μόνον δύο θαλάσσιαι ταχυδρομικαὶ ὑπηρεσίαι, ἡ ἀγγλικὴ καὶ ἡ γαλλικὴ, διακοπτόμεναι ἐν τῷ Ἰσθμῷ καὶ ὑποκείμεναι ὡς ἐκ τούτου εἰς ὑπερόγκους δαπάνας μεταφορὰς. Ἦδη κατὰ μῆνα διέρχονται τὴν διώρυγα τεσσαράκοντα ἑπτὰ ταχυδρομικὰ ἀτμόπλοια μεγάλης ταχύτητος. Ἄλλοτε ἰστίο-

φόρον, λαμβάνον φορτίον βάμβακος ἐν τινι τῶν λιμένων τῆς Ἰνδικῆς ὑπεβάλλετο εἰς πολυμοχθὸν πλοῦν ἀνόδου καὶ καθόδου, διὰ τῆς Εὐέλπιδος Ἀκρας, διαρκούντα πλέον τοῦ ἔτους. Ἐφερε δὲ τὸ φορτίον αὐτοῦ εἰς Λιθερπούλ, ὅθεν παρελάμβανον αὐτὸ οἱ βιομήχανοι τῆς Μαγγεστρίας, καὶ ἀφοῦ μετέτρεπον εἰς ὑφάσματα ἢ νήματα τὸ ἀπέστελλον αὐθις, κατὰ μέγα μέρος τοῦλάχιστον, εἰς τὰς ἀποικίας, καὶ ἰδίως εἰς τὰς Ἰνδίας. Οὕτω δὲ ἀπὸ τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν ὁ ἰθαγενὴς τῆς Βομβάης ἐπώλει τὸν ἀκατέργαστον αὐτοῦ βάμβακα, ἄχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὁ ἔμπορος τῆς Μαγγεστρίας ἐξέποιε τὰ ἐκ τοῦ βάμβακος ἐκείνου ὑφάσματα σπουδαία ποσὰ ἐδαπανῶντο εἰς τόκους, εἰς προμηθείας, εἰς αὐλούς καὶ εἰς ἀσφαλείας. Τῷ 1879, μέλος τι τοῦ ἀγγλικοῦ κοινοβουλίου ἔλεγεν: Ἦδη, ἕνεκα τῆς σουεζεῖου διώρυγος, τὰ ἐμπορεύματα τῶν Ἰνδιῶν δὲν δαπανῶσι πλέον τοῦ μηνὸς ὅπως φθάσωσιν εἰς Εὐρώπην. Ἐχομεν δὲ τὸ παράδειγμα Ἀγγλοῦ ἐργοστασιάρχου ὅστις, ἀγοράσας ἐκ Βομβάης βάμβακα ἐπὶ τριμῆνῃ προθεσίμᾳ, ἔνησε καὶ ὕφανεν αὐτὸν ἐν Ἀγγλίᾳ, ἀπέστειλε δὲ τὰ ἐξ αὐτοῦ ὑφάσματα ἐγκαίρως εἰς Βομβάην, ὅπου πωλήσας αὐτὰ ἐπλήρωσε διὰ τῶν ἐκ τῆς πωλήσεως αὐτῶν εἰσπραχθέντων χρημάτων τὰς διὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ βάμβακος ἐκδοθείσας συναλλαγματικὰς του, διεξαγαγῶν οὕτω σπουδαίαν ἐμπορικὴν ἐργασίαν ἄνευ κεφαλαίων. Τὸ Δελτίον τοῦ ὑπουργείου τῶν Δημοσίων ἔργων ἀνέφερεν ἐσχάτως τὸ ἐξῆς γεγονός: Τὰ ἀσφάλιστρα τῶν διὰ τῆς σουεζεῖου διώρυγος διερχομένων ἐμπορευμάτων εἶνε κατὰ ἐν τοῖς ἑκατὸν ἐλάσσονα τῶν πληρονομένων ὑπὸ τῶν διὰ τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Εὐέλπιδος Ἀκρας διερχομένων. Ἡ διαφορά αὕτη, ἡ ἀναλογούσα πρὸς δέκα φράγκα κατὰ τόννον, καλύπτει ἄκριθως τὰ δίοδια τῆς διώρυγος, καὶ οὕτω μένει ἀκεραία ἢ ἐκ τῶν τόκων τῶν ἀπασχολουμένων κεφαλαίων προκύπτουσα οἰκονομία. Τὰ ἐκ τῶν ἀσφαλιστρῶν κέρδη ταῦτα, αὕτη ἡ ἐλάχιστη ὠφέλεια τοῦ ἐνὸς τοῖς ἑκατόν, ἦν ἔχουσι ὁ τε ἐφοπιστὴς καὶ ὁ ἔμπορος ἐκ μόνης τῆς ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων ἀσφαλείας, εἶνε σπουδαιότατη, ἀνληφθῶσιν ὑπ' ὄψει ἡ ἀσφάλεια καὶ ἡ ταχύτης τῶν διαπορθημύσεων καὶ αἱ καταστροφαὶ εἰς ἃς ὑπέκειντο τὰ παρακάμπτοντα τὸ Ἀκρωτήριο τῶν Τρικυμιῶν πλοία.

Ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἡγεμονείας τῆς Σάμου ἀναβιβάζεται εἰς 39,108 κατοίκους, οἷς προσθετέον καὶ 13,500 Σαμίους κατοικοῦντας τὰ παράλια τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Αἱ πρόσδοσι τῆς Ἡγεμονείας προϋπελογίσθησαν ἐν ἔτει 1883 εἰς 3,304, 584 γρόσια καὶ αἱ δαπάναι εἰς 3,700,000, ἐν αἷς ὁ φόρος τῆς πρὸς τὸν Σουλτάνον ὑποτελείας 400,000.